

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติกำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตามการตรวจสอบและประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ คณะกรรมการชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม ๖ คณะ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อประกอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้มในการพัฒนาประเทศ

ในปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาในหลายมิติ ทั้งในมิติเศรษฐกิจที่โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคบริการและภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ มิติทางสังคมที่การยกระดับรายได้ของประชาชน การแก้ปัญหาด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ มิติสิ่งแวดล้อมที่การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนและมิติของการบริหารจัดการภาครัฐที่ยังขาดความต่อเนื่องและความในการตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ยังมีสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงและประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ความท้าทายใหม่ๆ ซึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของ

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ การเชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อนจากการรวมกลุ่มภายในภูมิภาคและการเปิดเสรีด้านต่าง ๆ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเชื่อมโยงของระบบนิเวศ ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความท้าทายในการพัฒนาประเทศทั้งในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ที่รอบคอบและครอบคลุมเพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ประเทศ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัย ให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ

ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกराชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือเทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อม สามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพ และมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และ (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไก ที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน (๒) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ รักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบก และทางทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติ การอย่างมีประสิทธิภาพ (๒) การพัฒนาและพัฒนากำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุก ทุกระดับ และ (๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุก ประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาคและโลกอย่างยั่งยืน โดย (๑) การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ (๒) การเสริมสร้างธารน้ำแข็งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาคโลก รวมถึง องค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย (๑) การพัฒนากลไกให้ พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม บริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ และ (๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) "ต่อยอดอดีต" โดยมองกลับไปที่เราทำทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับ

เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) "ปรับปรุง" เพื่อ
ปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง
โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ ดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนา
อุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) "สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต" ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ
พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับ
ยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและ
สนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและ
การลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และ
ลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม
ภายในประเทศและการกระจายรายได้ (๒) ผลิตภาพการผลิตของประเทศทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน (๓)
การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์
ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและ
มูลค่า และ ความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย
(๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูปและ (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่
ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (๑)
อุตสาหกรรมชีวภาพ (๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล
ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ และ (๕) อุตสาหกรรมความ
มั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่
สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง
ประกอบด้วย (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
ความงามและแพทย์แผนไทย (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และ (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพใน
ด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (๑)
เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
(๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมห
ภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุค
ใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน
โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
(๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการ
พัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความ
พร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบ

ต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้ ต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการเกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมี และการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม และ (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝัง ความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ (๓) ช่วงวัยแรงงานยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท "ครู" ให้เป็นครูยุคใหม่ (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการ การศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทย ตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทาง วิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (๑) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญา ผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย (๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่างๆ และ (๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม โดย (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (๓) การสร้างสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี และ (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดย (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ

ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวยุคใหม่ และชุมชน ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย

(๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาด้าน (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (๓) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (๔) เพิ่มผลิตภาพ และคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม (๖) ลงทุนทางสังคม แบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการ สาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย (๑) พัฒนาศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละจังหวัดในมิติต่างๆ (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัยให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน ภาควิชาการ สังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์ (๕) สนับสนุนการพัฒนาทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการ

วางแผนชีวิต สุขภาพครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพโดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐาน ชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม และ (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต อย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมิโนเวศอย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล (๔) ส่งเสริมการอนุรักษ์ อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของ

ทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบ ในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศ โดย (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบ ยุติธรรม และระบบ ประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก "ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม" โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติดังกล่าวอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใสการทุจริต ประพฤติมิชอบ และ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดย (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาคและ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุก การกิจ และทุกพื้นที่ โดย (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการ

พัฒนาประเทศ (๒) ระบบการเงินการคลัง ประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ และ (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาคมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและ (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย โดย (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ และ (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (๒) บุคลากร ภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดย (๑) ประชาชนและภาคีต่างๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันกรทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรมจริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรมและตรวจสอบได้ และ (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียมมีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้อกฎหมาย

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค โดย (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุก ร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญาและปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือกระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

ประเด็นท้าทายและแนวโน้มในอนาคต

๑. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย - การเพิ่มศักยภาพในการควบคุมการทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานราชการและพัฒนาสร้างความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอน

- การส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ ได้รับสวัสดิการและการสนับสนุนจากภาครัฐ โดยเฉพาะบริการด้านสาธารณสุข

๒. ชีตความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้-โรคอุบัติใหม่และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

- การส่งเสริมการตลาดเชิงรุก เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่ายและต่อยอดสินค้าและบริการให้รองรับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙)

๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ - การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว และปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่ดี

- การยกระดับสถาบันการศึกษาทุกระดับ
- ผู้สูงอายุมีงานทำและมีรายได้ที่เหมาะสม

๔. ความเท่าเทียมและความเสมอภาคทางสังคม – การพัฒนาศักยภาพของทุกภาคส่วนให้มีทักษะในการใช้ข้อมูลความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัล

- การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานราก
- การสร้างหลักประกันทางสังคมเพื่อความมั่นคงในการดำรงชีวิต
- การพัฒนารูปแบบความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ภายใต้ระบบประกันสังคมที่เหมาะสม
- การขยายความเชื่อมโยงของฐานข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคนเพื่อเพิ่ม

ครอบคลุมของประชากร กลุ่มเป้าหมายและแก้ปัญหาภาวะตกหล่น

๕. ความหลากหลายทางชีวภาพคุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ความรุนแรงของภัยพิบัติทางธรรมชาติ

- การควบคุมมลพิษที่เกิดจากการผลิตและบริโภค
- ความสามารถของภาครัฐในการบริหารสถานการณ์วิกฤตต่าง ๆ
- การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพ
- การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำเสีย ขยะมูลฝอย และฝุ่นควัน
- การเสริมสร้างความตระหนักรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของคนไทย ต่อ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการภาครัฐ – การบริการของภาครัฐ ประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ

- การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
- การส่งเสริมค่านิยมให้สามารถแยกระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม

ซื่อสัตย์และสุจริต

- การพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางด้านกฎหมายให้มีความเชื่อมโยงและนำไปใช้ให้เกิด

ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

ที่มา : รายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตาม ยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียน

ของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอด จนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และ คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง" ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การสร้างความสามารถในการ

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ 'เป็น' มุ่งหวังจะ 'มี' หรือ ต้องการจะ 'จัด' เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ "สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน" ทั้งนี้ จุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้จุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยจุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

จุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

จุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

จุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

จุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

จุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของ

ภูมิภาค

จุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก แสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาดังแต่ใน ระดับต้นน้ำ จนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกัน

แผนภาพความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

การปรับ โครงสร้างการ ผลิตสู่เศรษฐกิจ ฐานนวัตกรรม	การพัฒนาคน สำหรับโลกยุค ใหม่ฐาน นวัตกรรม	การมุ่งสู่สังคม แห่งโอกาสและ ความเป็นธรรม นวัตกรรม	การเปลี่ยนผ่าน ไปสู่ความยั่งยืน ฐานนวัตกรรม	การเสริมสร้าง ความสามารถของ ประเทศในการรับมือ กับการเปลี่ยนแปลง และความเสียหายได้ บริบทโลกใหม่ฐาน ..
- เกษตรและ เกษตรแปรรูป มูลค่าสูง - การท่องเที่ยว เน้นคุณภาพและ เน้นความยั่งยืน - การผลิตยาน ยนต์ไฟฟ้า - การแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง - ประตุการค้า ลงทุนและโลจิสติกส์ - อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ - SMEs ที่ เข้มแข็งแข่งขัน ได้ - พื้นที่และเมือง อัจฉริยะ - เศรษฐกิจ หมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ	- เกษตรและ เกษตรแปรรูป มูลค่าสูง - การท่องเที่ยว เน้นคุณภาพและ เน้นความยั่งยืน - การผลิตยาน ยนต์ไฟฟ้า - การแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง - ประตุการค้า ลงทุนและโลจิสติกส์ - อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ - SMEs ที่ เข้มแข็งแข่งขัน ได้ - พื้นที่และเมือง อัจฉริยะ - เศรษฐกิจ หมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ - กำลังคน สมรรถนะสูง	- การแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง - ประตุการค้า ลงทุนและโลจิสติกส์ - อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ - SMEs ที่ เข้มแข็งแข่งขัน ได้ - พื้นที่และเมือง อัจฉริยะ - เศรษฐกิจ หมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ - ภาครัฐที่ ทันสมัยมี ประสิทธิภาพ	- เกษตรและ เกษตรแปรรูป มูลค่าสูง - การท่องเที่ยว เน้นคุณภาพและ เน้นความยั่งยืน - การผลิตยาน ยนต์ไฟฟ้า - ประตุการค้า ลงทุนและโลจิสติกส์ - พื้นที่และเมือง อัจฉริยะ - เศรษฐกิจ หมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ - ภัยธรรมชาติ และการ เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	- เกษตรและ เกษตรแปรรูป มูลค่าสูง - การแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง - อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ - พื้นที่และเมือง อัจฉริยะ - ภัยธรรมชาติ และการ เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ - ภาครัฐที่ ทันสมัยมี ประสิทธิภาพ

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เทคโนโลยี เพื่อยกระดับการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

- ▶ **เป้าหมายที่ ๑** มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น
- ▶ **เป้าหมายที่ ๒** พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพและความยั่งยืนของภาคเกษตร
- ▶ **เป้าหมายที่ ๓** เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตร ในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

- ▶ **เป้าหมายที่ ๑** การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการ ที่มีศักยภาพอื่น
- ▶ **เป้าหมายที่ ๒** การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น
- ▶ **เป้าหมายที่ ๓** การท่องเที่ยวไทยมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

- ▶ **เป้าหมายที่ ๑** การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก
- ▶ **เป้าหมายที่ ๒** การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น
- ▶ **เป้าหมายที่ ๓** การท่องเที่ยวไทยมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

- ▶ **เป้าหมายที่ ๑** ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ
- ▶ **เป้าหมายที่ ๒** องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ
- ▶ **เป้าหมายที่ ๓** ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ
- ▶ **เป้าหมายที่ ๔** ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

- ▶ **เป้าหมายที่ ๑** ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค
- ▶ **เป้าหมายที่ ๒** ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค
- ▶ **เป้าหมายที่ ๓** ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

- ▶ **เป้าหมายที่ ๑** เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ▶ **เป้าหมายที่ ๒** การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น
- ▶ **เป้าหมายที่ ๓** มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

- ▶ **เป้าหมายที่ ๑** วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้
- ▶ **เป้าหมายที่ ๒** วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่
- ▶ **เป้าหมายที่ ๓** วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

- ▶ **เป้าหมายที่ ๑** การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ▶ **เป้าหมายที่ ๒** ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง
- ▶ **เป้าหมายที่ ๓** การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

- ▶ **เป้าหมายที่ ๑** ครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน
- ▶ **เป้าหมายที่ ๒** คนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- ▶ **เป้าหมายที่ ๑** การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างการใช้ทรัพยากรทุกขั้นตอนของการผลิตและการบริโภคมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสร้างมูลค่าและรายได้จากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น
- ▶ **เป้าหมายที่ ๒** การอนุรักษ์ พลังงานและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติ มีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น
- ▶ **เป้าหมายที่ ๓** การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

► **เป้าหมายที่ ๑** ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

► **เป้าหมายที่ ๒** ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

► **เป้าหมายที่ ๓** สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

► **เป้าหมายที่ ๑** คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็น สำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการ เปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

► **เป้าหมายที่ ๒** กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิต เป้าหมายและสามารถสร้างงานอนาคต

► **เป้าหมายที่ ๓** ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

► **เป้าหมายที่ ๑** การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

► **เป้าหมายที่ ๒** ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่ เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๔ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าหมาย ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมโยงทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

๑. People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕

๒. Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑

๓. Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ และ ๑๕

๔. Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

๕. Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าประสงค์ ► ๑.๑ ภายในปี ๒๕๗๓ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีความยากจนรายวันต่ำกว่า \$๑.๒๕ ต่อวัน

๑.๒ ภายในปี ๒๕๗๓ ลดสัดส่วนชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

๑.๓ ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริม

เป้าประสงค์ ▶ ๒.๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี ๒๕๖๘

๒.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าประสงค์ ▶ ๓.๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้กับโรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่น ๆ ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๔ ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อ ให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๕ เสริมการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

๓.๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๖๓

๓.๗ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัวและการผสานอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกัน ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

๓.๙ ลดจำนวนการตายและการป่วยจากสารเคมีอันตราย และจากการปนเปื้อนและมลพิษทางอากาศ น้ำและดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์ ► ๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแลและการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

๔.๔ ส่งเสริมและเพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดีและการเป็นผู้ประกอบการภายในปี ๒๕๗๓

๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลกและความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรม และในมีส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

๔.๘ สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศสภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน

๔.๙ เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าประสงค์ ► ๕.๑ ขจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

๕.๓ ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควร โดยการบังคับ และอวัยวะเพศหญิง

๕.๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ

๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ► ๖.๓ ยกย่องคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงเครื่องหนึ่งและเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓

๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี ๒๕๗๓

๖.๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี ๒๕๗๓

๖.๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำและทะเลสาบ ภายในปี ๒๕๖๓

๖.๗ ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัย ซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลือ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนําน้ำกลับมาใช้ใหม่

๖.๘ สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าประสงค์ ► ๗.๑ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ภายในปี ๒๕๗๓

๗.๓ เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น ๒ เท่า ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ► ๘.๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร การเป็นผู้ประกอบการ การสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อยขนาดเล็กและขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน

๘.๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีการศึกษา ไม่มีการศึกษาและที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี ๒๕๖๓

๘.๙ ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าประสงค์ ► ๙.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ ► ๑๐.๒ ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง สำหรับทุก คน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจ หรืออื่น ๆ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๐.๓ สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบายและการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิทัศน์และยั่งยืน

เป้าประสงค์ ► ๑๑.๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืนเพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๔ เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

๑๑.๖ ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศและการจัดการของเสียขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอื่น ๆ ภายในปี ๒๕๙๓

๑๑.๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชราและผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๙ ภายในปี ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการเพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ที่ปลอดภัยและให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ► ๑๒.๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพภายในปี ๒๕๗๓

๑๒.๓ ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓

๑๒.๔ บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้น ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓

๑๒.๕ ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การลด การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าประสงค์ ► ๑๓.๑ เสริมภูมิต้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

๑๓.๓ พัฒนาการศึกษา การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบัน ในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ และการเตือนภัยล่วงหน้า

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการ สูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าประสงค์ ► ๑๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๖๓

๑๕.๖ ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ► ๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

๑๖.๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

๑๖.๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

๑๖.๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ► ๑๗.๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนาเพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้ของอื่น ๆ ของรัฐ

๑.๓.๑(ร่าง) แผนพัฒนาภาคกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ภาคกลางถือว่าเป็นหัวใจหลักสำคัญของการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นพื้นที่ที่เชื่อมโยงกับ กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ ส่งผลให้อิทธิพลของความเป็นเมืองและกิจกรรมความเจริญทาง เศรษฐกิจจากกรุงเทพฯ แผ่กระจายไปยังพื้นที่โดยรอบจนเรียกได้ว่าเป็นพื้นที่เดียวกันในทุกด้าน กรุงเทพฯ และภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการโดยเป็นที่ตั้งของกระทรวง กรม เป็นกลางการบริการ ทั้งทางด้านการค้า การเงิน การขนส่ง และสุขภาพ รวมทั้งเป็นฐานการผลิตเพื่อการ สำคัญของประเทศ โดยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ภาคกลาง มุ่งพัฒนาเป็น "ฐานการผลิตสินค้าและ บริการมูลค่าสูง ที่เติบโตอย่างยั่งยืน" และกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคกลาง (C Direction) ที่ให้ความสำคัญ กับการพัฒนา HEART โดยใช้ประโยชน์ศักยภาพและความพร้อมทั้งด้านโลจิสติกส์ การวิจัยและพัฒนา ที่เอื้อ ต่อการพัฒนาเทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรม มาช่วยสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับสินค้าและบริการ (H: High Value-added Products and Services และให้ความสำคัญกับการพัฒนาจากผู้รับจ้างผลิตไปสู่การผลิตที่เป็น เจ้าของแบรนด์ที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง และสนับสนุนการให้ความรู้ เพื่อพัฒนาคนให้มีทักษะหลากหลายทั้งทางด้าน "Technical Skill" โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิง นวัตกรรม และความคิดเชิงสร้างสรรค์และความคิดริเริ่ม รวมถึง "Human Skill" ที่สามารถเข้าใจจิตใจและ อารมณ์ของผู้อื่นได้และพัฒนาศักยภาพแรงงานให้มีทักษะใหม่ที่เหมาะสมในการทำงานและพัฒนาระดับทักษะ เดิมให้ดีขึ้น(E: Education and Training) เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งนำศักยภาพด้านศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ (A: Art and Creativity) มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ออกบรจจุภัณฑ์ให้มีอัตลักษณ์เฉพาะถิ่นงดงามและมีคุณภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเพิ่มความหลากหลาย ผลิตภัณฑ์ และให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการผลิต (R: Restructuring) โดยการนำเทคโนโลยีมาปรับ ใช้เพื่อทดแทนการใช้แรงงานแบบเข้มข้น การปรับเปลี่ยนจากการทำการเกษตรที่ไม่เหมาะสมไปสู่การทำ การเกษตรที่ยั่งยืน และเน้นการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ควบคู่กับการฟื้นฟู อนุรักษ์ และรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (T: Treatment of Environmental Pollution and Restoring Natural Resources) เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

- ๑.อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคกลางขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคกลางลดลง

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นฐานอุตสาหกรรมขั้นสูงที่ใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นแหล่งเกษตรสมัยใหม่และศูนย์ รวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เข้าสู่ตลาด ท่องเที่ยวสุขภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาภาคกลางเป็นศูนย์กลางแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาการผลิตกำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง – ตะวันตก ให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ พื้นฟูธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๗)

(จังหวัดชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง)

วิสัยทัศน์ “ลุ่มน้ำแห่งประวัติศาสตร์เศรษฐกิจดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน”

เป้าหมาย

๑. มุ่งเน้นผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง
๒. มุ่งใช้องค์ความรู้เชิงวิชาการผนวกกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาเชิงพื้นที่
๓. มุ่งใช้แนวความคิดเชิงสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนา
๔. มุ่งส่งเสริมความร่วมมือจากภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และสถาบันการศึกษา
๕. มุ่งพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการพัฒนามีประสิทธิภาพ
๖. มุ่งการปรับตัวสู่วิถีปกติแบบใหม่
๗. มุ่งให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์การพัฒนา)

► **ประเด็นการพัฒนาที่ ๑** สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตรอาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
มูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
	รายได้สุทธิจากภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (บาท/ครัวเรือน)
	กำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่เพิ่มขึ้น(ร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการอัจฉริยะด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์
๒. พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเพื่อสุขภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเพิ่มสินค้าเกษตรแปรรูป วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

► **ประเด็นการพัฒนาที่ ๒** ยกระดับการท่องเที่ยวมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมบนพื้นฐานของการท่องเที่ยวสีเขียว

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
ความสามารถในการแข่งขันด้านท่องเที่ยวสูงขึ้น	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ)
	ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้น (บาท/คน/วัน)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงนิเวศน์ เชิงสุขภาพ เชิงกีฬาและแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ตามมาตรฐานและความปลอดภัย ด้วยหลัก Universal Design และรองรับการท่องเที่ยวสีเขียว
๒. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการแข่งขันและบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยี ความคิดเชิงสร้างสรรค์ และความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
๓. เพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ สินค้าอาหารท้องถิ่นและสมุนไพร ผลิตภัณฑ์ชุมชนธุรกิจบริการ ให้ได้มาตรฐานทางการตลาดภายในและต่างประเทศด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๔. ส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

► **ประเด็นการพัฒนาที่ ๓** เพิ่มมูลค่าห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมและการบริการในอนาคต

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
กำลังคนมีศักยภาพเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
ภาคขนส่งและโลจิสติกส์มีศักยภาพเพิ่มขึ้น	สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดทั้งหมดเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาศักยภาพกำลังคนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัยเพื่อสร้างทักษะใหม่ที่จำเป็น และยกระดับทักษะเดิมรองรับอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต
- ส่งเสริมและสนับสนุนการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมและการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

► ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและพลังงานแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
มลพิษทางอากาศลดลง	สัดส่วนจำนวนวันที่มีคุณภาพอากาศในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
การบริหารจัดการน้ำในเขตลุ่มน้ำเจ้าพระยา/ป่าสักสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยแล้งอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความสมดุลและยั่งยืน	สัดส่วนพื้นที่ประสบอุทกภัยและภัยแล้งลดลง (ร้อยละ) ค่าดัชนีคุณภาพน้ำ (WQI) ของแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสักในกลุ่มจังหวัดจังหวัดภาคกลางตอนบน เพิ่มขึ้นเมื่อขึ้นเมื่อเทียบกับปีฐาน (คะแนน)

แนวทางการพัฒนา

- สร้างจิตสำนึก และส่งเสริมให้ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการใช้พลังงานทดแทนอย่างกว้างขวาง
- บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมลุ่มทางน้ำในลุ่มน้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนอย่างมีส่วนร่วมและมีประสิทธิภาพ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดสระบุรี (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ เมืองอุตสาหกรรมสีเขียวอัจฉริยะ สังคมแห่งคุณภาพชีวิต

พันธกิจ

- นำภารกิจของรัฐและนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์
- ดูแลให้มีการปฏิบัติบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม
- จัดให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน ส่งเสริมและช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่ด้อยโอกาส เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง
- จัดให้มีการบริการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างสมภาครวดเร็วและมีคุณภาพ

๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรมหรือหน่วยงานอื่นของรัฐมอบหมายหรือ
ที่มีกฎหมายกำหนด

เป้าประสงค์รวม

ประชาชนทุกกลุ่มทุกช่วงวัยในจังหวัดสระบุรีมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข รวมถึงมีรายได้หลักจาก
การผลิตภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยว และมีโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐานและ
เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ภายใต้การพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑. คุณภาพชีวิตที่ดี ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี
๒. ความเป็นสากลมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๓. เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติที่สมบูรณ์ค้ำจุนถึงผลกระทบต่อระบบนิเวศ

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น
๒. ระดับการผ่านเกณฑ์การประเมินอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๓. ระดับดัชนีความก้าวหน้าของคนเพิ่มมากขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการบริหารจัดการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์รองรับอุตสาหกรรม
และบริการในภูมิภาคอาเซียน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยว และ
บริหารมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

▶ วัดคู่ประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด แนวทางการพัฒนา และแผนงาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

วัดคู่ประสงค์ พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเติบโตอย่างสมดุลและต่อเนื่อง

เป้าหมาย ภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ Green Industry เพิ่มขึ้น (แห่ง)
๒. ระดับการผ่านเกณฑ์ประเมินอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในพื้นที่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นเมืองน่าอยู่
๓. ยกระดับการบริหารจัดการสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

แผนงาน

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
- ส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นเมืองน่าอยู่
- ยกระดับการบริหารจัดการสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- ประชาชนทุกกลุ่มทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุข
- พัฒนาชุมชนและเมืองให้มีคุณภาพและทันสมัยก้าวทันโลก
- ประชาชนและผู้รับบริการทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง

เป้าหมาย ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ตัวชี้วัด

- ครอบคลุมมีความอบอุ่นที่ผ่านตามเกณฑ์ จปฐ.เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- ร้อยละของหมู่บ้านที่ไม่พบปัญหายาเสพติด (ร้อยละ)
- สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนลดลง (คดีต่อประชากรแสนคน)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มทุกช่วงวัย เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- พัฒนาชุมชนและเมืองให้มีคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม
- เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริการสาธารณะสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ

แผนงาน

- เสริมสร้างความปลอดภัยและความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดสระบุรี
- พัฒนาศักยภาพ คุณภาพชีวิตและระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม

ทุกช่วงวัย

- เสริมสร้างการพัฒนาชุมชนและเมืองอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการบริหารจัดการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์รองรับอุตสาหกรรม

และบริการในภูมิภาคอาเซียน

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมขนส่งเชื่อมภูมิภาคกับระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งอัจฉริยะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

- โครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐาน
- การขนส่งที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

- จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสายทางที่ได้รับการพัฒนา (สาย)
- สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทั้งหมดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์เชื่อมภูมิภาคกับระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แผนงาน

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อด้านการคมนาคมขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์เพื่อการเชื่อมภูมิภาคกับระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. การพัฒนาพื้นที่และระบบนิเวศเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยวและบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยวและบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. เพิ่มศักยภาพในการเชื่อมโยงภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยวและบริการ

เป้าหมาย

ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตภาคเกษตร การค้าการท่องเที่ยวและบริการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคเกษตร

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคบริการ

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เยี่ยมเยือน (ร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและกำลังคนภาคเกษตร SME การค้าการท่องเที่ยวและบริการ

๒. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตภาคเกษตร SMEs การค้า การท่องเที่ยว และบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. ยกระดับการบริหารจัดการ การตลาด และการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

แผนงาน

๑. ส่งเสริมระบบการผลิต การแปรรูปสินค้าสู่มาตรฐานสากล (ผลิตภัณฑ์ชุมชน สินค้าเกษตรปลอดภัย

๒. พัฒนาระดับศักยภาพด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และบริการ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

"สนับสนุน ตอบสนองนโยบายของรัฐ บนพื้นฐานของความเข้าใจในปัญหา และศักยภาพของท้องถิ่น พร้อมบูรณาการจัดการร่วมกัน"

► ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์ (target) : สร้าง ช่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นประชาชนรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (target indicators) :

- ระบบสาธารณูปโภคได้มาตรฐาน
- ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

กลยุทธ์ (Strategy)

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและการจัดสวัสดิการสังคม

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการบริการด้านสาธารณสุขและการเสริมสร้างสุขภาวะของ

ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๕ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคม และเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๖ เพิ่มศักยภาพและพัฒนาอาชีพของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๘ พัฒนาศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตร

► ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ (target) : รักษา ควบคุมคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (target indicators)

- ประชาชนอยู่กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีความสุข
- ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

กลยุทธ์ (Strategy)

กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

กลยุทธ์ที่ ๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม

► ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณีและ

วัฒนธรรมท้องถิ่น

เป้าประสงค์ (target) : สร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงคุณค่าขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (target indicators)

- ประชาชนสามารถดำรงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น และเผยแพร่ไปให้บุคคลอื่นรู้จัก

- ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

กลยุทธ์ (Strategy)

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมอนุรักษ์ พิธีพู่และเผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของ ศิลปวัฒนธรรมประจำถิ่น ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมศาสนา พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

► ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี

เป้าประสงค์ (target) : (๑) เสริมสร้างระบบบริหารจัดการองค์กร (๒) สร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญของประชาธิปไตยและกระบวนการประชาธิปไตย

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (target indicators) :

- บุคลากรนำความรู้จากการอบรมมาพัฒนาองค์กรตามบทบาทหน้าที่
- หน่วยงานมีภาพลักษณ์ที่ดี
- ประชาชนเข้าถึงหน่วยงาน
- ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ เห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมและหลักประชาธิปไตย

- ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการเข้าใช้บริการจาก อบต. ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

กลยุทธ์ (Strategy)

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากรของท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบบริหารองค์กร

กลยุทธ์ที่ ๓ การส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาธิปไตย

► ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การส่งเสริมและพัฒนากองทุนท้องถิ่น

เป้าประสงค์ (target) : แหล่งกองทุนท้องถิ่นเป็นที่รู้จัก ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (target indicators) :

- ประชาชนสัมพันธ์และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

- ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

กลยุทธ์ (Strategy)

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งกองทุนท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ โดยบูรณาการทุกภาคส่วน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงงาม

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นตำบลน่าอยู่ เชิดชูประเพณีวัฒนธรรม คุณค่าล้ำแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเชิงเกษตรกรรม ประชาชนเป็นสุข”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงงามมี ๕ ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

- ๑.๑ ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่
- ๑.๒ ส่งเสริมและการจัดการสวัสดิการสังคม
- ๑.๓ ส่งเสริมการบริหารด้านสาธารณสุข และการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน
- ๑.๔ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- ๑.๕ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคม และเศรษฐกิจ
- ๑.๖ เพิ่มศักยภาพและพัฒนาอาชีพของประชาชน
- ๑.๗ พัฒนาแหล่งน้ำ
- ๑.๘ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
- ๑.๙ พัฒนาศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตร
- ๑.๑๐ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๑.๑๑ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๒.๑ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- ๒.๒ สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- ๒.๓ การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งแวดล้อม
- ๒.๔ การป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๓. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

- ๓.๑ ส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวันสำคัญ
- ๓.๒ สร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงคุณค่า และความสำคัญศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น
- ๓.๓ ส่งเสริมและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓.๔ ส่งเสริมศาสนา พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี

- ๔.๑ พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากรของท้องถิ่น
- ๔.๒ พัฒนาระบบบริหารองค์กร
- ๔.๓ พัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน
- ๔.๔ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๔.๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในการจัดการบริหารองค์กร
- ๔.๖ ส่งเสริมการเรียนรู้การบริหารจัดการที่ดี

๕. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากองท้องถิ่น

- ๕.๑ ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และสถานที่ที่ท้องถิ่นให้แพร่หลาย
- ๕.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และบูรณาการ
- ๕.๓ ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรด้านการพัฒนากองท้องถิ่น

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
๒. ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง
๓. ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
๔. ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
๕. สภาพแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข
๖. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
๒. ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐ และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
๓. ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนากองท้องถิ่น ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
๕. ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๖. ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๖๐ น่าอยู่อย่างสงบสุข
๗. การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ด้านการได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
- ค่าเป้าหมาย จำนวนร้อยละ ๖๐

๒. ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

- ค่าเป้าหมาย จำนวนร้อยละ ๖๐

๓. ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

- ค่าเป้าหมาย จำนวนร้อยละ ๖๐

๔. มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข

- ค่าเป้าหมาย จำนวนร้อยละ ๖๐

๕. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

- ค่าเป้าหมาย จำนวนร้อยละ ๖๐

๒.๖ กลยุทธ์

▶ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑.พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร

๒.พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืช และเมล็ดพันธุ์พืช ที่มีคุณภาพ

๓.ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

๔.ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร

๕.ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ

๖.ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

๗.ส่งเสริมพัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส

๘.ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงาน

๙.ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

๑๐.ส่งเสริมสุขภาพของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง

๑๑.ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชน

๑๒.สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

▶ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางการคมนาคม

๒.ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย

๓.พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ ๒.๓รณรงค์สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน

๔.รณรงค์สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ

๕.จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

► ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

► ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี

๑. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา
๒. ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชนให้เข้มแข็ง
๓. ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชน ในพื้นที่
๔. พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม)
๕. ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความจำเป็นของประชาชน
๖. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ให้รองรับการปฏิบัติภารกิจหน้าที่
๗. นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร
๘. สนับสนุนบุคลากรในสังกัด ให้ได้รับการศึกษาอบรม เพิ่มพูนความรู้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ
๙. บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
๑๐. เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

► ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยว

พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
๒. การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
๔. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี/แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓/เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs/แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/แผนพัฒนาจังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบป. ในเขตจังหวัดสระบุรี/แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แกไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ อนุกรมวางม อ.เอาให้ จ.สระบุรี)



วิสัยทัศน์
ของ
องค์การ
บริหาร
ส่วน
ตำบล
ม่วงงาม

ยุทธศาสตร์ ขององค์การ
บริหารส่วนตำบลม่วงงาม

เป้าประสงค์ ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลม่วงงาม

กลยุทธ์ ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลม่วงงาม

แผนงาน

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี/แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓/เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs/แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/แผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัด ภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ /แผนพัฒนาจังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดสระบุรี/แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก่ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ อบต.ม่วงงาม
อ.เสาให้ จ.สระบุรี)

“เป็นตำบลน่าอยู่ เชิดชูประเพณีวัฒนธรรม คุณค่าล้ำแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเชิงเกษตรกรรม ประชาชนรู้เป็น

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิต

- ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่
- ส่งเสริมและการจัดการสวัสดิการสังคม
- ส่งเสริมการบริหารด้านสาธารณสุข และการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน
- พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคม และเศรษฐกิจ
- เพิ่มศักยภาพและพัฒนาอาชีพของประชาชน
- พัฒนาแหล่งน้ำ
- ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
- พัฒนาศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตร
- การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- ๑.๑พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร
- ๑.๒พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืช และเมล็ดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ
- ๑.๓ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร
- ๑.๔ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร
- ๑.๕ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ
- ๑.๖ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
- ๑.๗ส่งเสริมพัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส
- ๑.๘ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงาน
- ๑.๙ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ
- ๑.๑๐ส่งเสริมสุขภาพของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง
- ๑.๑๑ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชน
- ๑.๑๒สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

๒. การพัฒนาการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งแวดล้อม
- การป้องกันและแก้ไขปัญหาล้างแ้วดล้อม

- ๒.๑ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม
- ๒.๒ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย
- ๒.๒พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้
- ๒.๓รณรงค์สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาล้างแ้วดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ
- ๒.๔จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๓. การส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟู ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม

- ส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และวันสำคัญ
- สร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น
- ส่งเสริมและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมศาสนา พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

- ๓.๑พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

๔.การพัฒนาองค์กรและบุคลากร ภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี

- พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากรของท้องถิ่น
- พัฒนาระบบบริหารองค์กร
- พัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน
- พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในการจัดการบริหารองค์กร
- ส่งเสริมการเรียนรู้การบริหารจัดการที่ดี

- ๔.๑ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา
- ๔.๒ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชนให้เข้มแข็ง
- ๔.๓ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชน ในพื้นที่
- ๔.๔พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)
- ๔.๕ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความจริงใจของประชาชน
- ๔.๖ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ให้รองรับการปฏิบัติภารกิจหน้าที่
- ๔.๗นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร
- ๔.๘สนับสนุนบุคลากรในสังกัด ให้ได้รับการศึกษา อบรมเพิ่มพูนความรู้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ
- ๔.๙บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ๔.๑๐เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๕. การส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยว

- ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และสถานที่การท่องเที่ยวให้แพร่หลาย
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และบูรณาการ
- ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

- ๕.๑พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว



(๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงงาม

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคต ของ องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงงาม

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงงามเป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลจากการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสใน

อนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT

จุดแข็ง (Strength)

องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงงาม พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ประชากรประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ ในบางพื้นที่ พื้นที่ของตำบลม่วงงามนั้นเป็นพื้นที่เหมาะสำหรับการเกษตรเป็นอย่างยิ่ง เป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ ประชากรจึงมีรายได้ในการทำการเกษตร ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของดีขึ้น ธุรกิจด้านการเกษตรดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะแก่การที่จะสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนา การประกอบอาชีพเกษตรให้กับเกษตรกรเป็นอย่างยิ่ง และในการเดียวกัน องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงงาม ได้สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาจัดตั้งกลุ่มอาชีพในเขตตำบล เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งที่จะส่งเสริมรายได้ให้กับกลุ่มสมาชิกในชุมชนได้อย่างยั่งยืนและเป็นไปตามนโยบายแก้ไขปัญหาความยากจนของรัฐบาล

จุดอ่อน (Weakness)

ตามที่ได้มีการวิเคราะห์จุดแข็งซึ่งเป็นศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงงามและในทางกลับกัน การประกอบอาชีพเกษตรกรรมในเขตพื้นที่ได้รับผลกระทบจากการใช้สารเคมี ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมในเขตตำบลเพิ่มมากขึ้น ผลผลิตทางการเกษตรไม่มีคุณภาพ ประชาชนแบกรับภาระหนี้สินทั้งในระบบและนอกระบบเนื่องจากจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรได้ราคาตกต่ำหรือจำหน่ายสินค้าการเกษตรไม่ได้ เกิดปัญหาความยากจนตามมา จึงไม่สามารถพัฒนาผลผลิตได้อย่าง

ต่อเนื่อง ขาดน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค ประชาชนขาดความรู้เรื่องการบริหารเงินทุน ประกอบกับ
เกษตรกรขาดความสนใจที่จะพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ตาม
แนวนโยบายรัฐบาล

โอกาส (Opportunity)

- การคมนาคมขนส่งผลผลิตสะดวก
- การมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อแสดง ความคิดเห็น
ในการพัฒนาตำบล
- การปฏิบัติตามแนวนโยบายของรัฐบาลได้ อย่าง
ชัดเจนและถูกต้องตอบสนองความต้องการของ
ประชาชนอย่างแท้จริง
- การเกษตรจะขยายตัวและพัฒนามากขึ้น ถ้าระบบ
ชลประทานเข้าถึง
- มีการส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจ พอเพียง
อย่างกว้างขวาง

ข้อจำกัด (Threat)

- งบประมาณมีไม่เพียงพอในการบริหารงานได้ คลอบ
คลุมทุกด้าน
- การบริหารงานไม่ตอบสนองความต้องการ ของ
ประชาชนอย่างแท้จริง
- ขาดความใส่ใจ ความเสียสละและความ ร่วมมือเพื่อ
ส่วนรวม
- ขาดอุปกรณ์ในการบริหารงานด้านการให้ บริการ
ประชาชน
- ความเป็นอยู่โดยพื้นฐานความเป็นจริงของ
ประชาชนส่วนใหญ่ ไม่มีรายได้ ไม่มีที่ทำกิน

จุดแข็ง (Strength)

- พื้นที่ส่วนใหญ่ของชุมชนเป็นพื้นที่ราบลุ่ม เหมาะ
สำหรับการเกษตร ทำนา ทำไร่ และทำสวน
- เป็นจุดศูนย์กลางในการพัฒนาตำบล การบำบัดทุกข์
บำรุงสุข
- การคมนาคมเป็นไปอย่างสะดวก
- ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ ทุกหมู่บ้านให้ ความสำคัญ
กับการปกครอง โดยเข้าประชุมประชาคมหมู่บ้าน
- เป็นจุดเชื่อมโยงการคมนาคมระหว่าง ตำบลสู่ตำบล
- มีผู้นำเข้มแข็ง มีความรู้ ความสามารถ หลากหลาย

จุดอ่อน (Weakness)

- ประชาชนขาดความรู้การบริหารเงินทุน
- ประชาชนขาดการพึ่งพาตนเองขาดจิตสำนึก ในการ
ช่วยเหลือชุมชน
- ประชาชนขาดความสนใจในการพัฒนาการ ประกอบ
อาชีพอย่างจริงจัง
- เกษตรกรยังยึดติดกับการทำการเกษตรแบบ ดั้งเดิมไม่
มีการพัฒนาพันธุ์และไม่มีการบำรุง พื้นที่ที่ใช้ในการ
เพาะปลูกอย่างถูกวิธี
- ภาระหนี้สินของประชาชนเพิ่มขึ้น
- การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม
ยังมีอยู่อย่างจำกัด
- ประชาชนขาดความรู้ทางการเมือง การปกครอง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

สถานการณ์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงงาม ได้ทำการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงงาม โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ได้แก่ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด ซึ่งการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในตำบลม่วงงาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนา และรับจ้าง ประสบปัญหาเรื่องราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ ขาดแคลนน้ำสำหรับทำนา ปัญหาภัยแล้ง ถึงแม้จะอยู่ในพื้นที่ชลประทาน ขาดการรวมกลุ่มประกอบอาชีพเสริม ตลอดจนเรื่องของค่าครองชีพที่สูงขึ้นขัดแย้งกับรายได้ที่ต่ำ ประกอบกับเกิดการระบาดของโรคโควิด ๑๙

ปัญหาด้านสังคม

ปัจจุบันเกิดปัญหาเรื่องของยาเสพติดของกลุ่มวัยรุ่น เนื่องจากครอบครัวที่แตกแยก หรือพ่อแม่ไม่มีเวลาที่จะเอาใจใส่และอบรม เนื่องมาจากการหาเลี้ยงชีพ ตลอดจนในเรื่องของผู้ด้อยโอกาสในสังคม เด็กที่ถูกทอดทิ้ง ผู้หญิงที่ถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ คนพิการที่ถูกสังคมมองว่าไร้ค่า หรือแม้กระทั่งผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้งให้อยู่อย่างโดดเดี่ยว ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่กำลังเกิดขึ้น ถึงแม้ทางหน่วยงานที่รับผิดชอบจะเข้าช่วยแก้ไขและยื่นมือไปช่วยเพียงใดก็ยังไม่เพียงพอกับปริมาณของปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างทวีคูณ

ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการขยายตัวของชุมชน มีการก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น ปัญหาจากรถบรรทุกดิน หินทรายวิ่งบนถนนในพื้นที่ ทำให้สภาพถนนชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ บางเส้นทางเมื่อฝนตกเกิดปัญหาน้ำขังและลื่นทำให้เกิดอุบัติเหตุ

ปัญหาด้านแหล่งน้ำ

เรื่องของแหล่งกักเก็บน้ำ/คูคลอง/ห้วย/หนอง/บึง ที่ตื้นเขินและมีวัชพืชขึ้นขวางทางน้ำ ในช่วงฤดูฝนเกิดปัญหาน้ำท่วมเพราะพื้นที่บางส่วนติดกับแม่น้ำป่าสัก ในเรื่องของน้ำสำหรับการทำการเกษตรไม่เพียงพอ

ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร

ประชาชนยังไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หวังให้การพัฒนามุ่งความสำคัญแต่เรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน ขาดความสนใจเรื่องของสถาบันครอบครัว เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสในสังคม ตลอดจนเรื่องของการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญในท้องถิ่น

ปัญหาทางการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ด้านการศึกษา เด็กยังขาดแคลนทุนทรัพย์ทางการศึกษา และผู้ปกครองมีค่านิยมส่งลูกหลานเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง

ศาสนาและวัฒนธรรม ปัจจุบันถูกมองข้ามและละเลยไปด้วยค่านิยมและวัตถุนิยมของต่างชาติ ทำให้ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีกำลังจะถูกกลืน ตลอดจนเรื่องของภูมิปัญญาชาวบ้าน วิถีชีวิต ปราชญ์ชาวบ้าน ก็กำลังจะสูญหาย เพราะขาดความสนใจและมองข้ามความสำคัญไป

ปัญหาด้านสาธารณสุข

ประชาชนยังขาดการดูแลเอาใจใส่ในสุขภาพอนามัยของตนเอง ขาดความรู้ในการโภชนาการและการป้องกันตัวเองให้ห่างจากโรคติดต่อต่าง ๆ

ปัญหาในด้านการบริหารงานของตำบล

ประชาชนไม่ให้ความสำคัญต่อการประชาคมหมู่บ้าน ประชาคมตำบล และการจัดทำแผนชุมชนที่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม เศรษฐกิจ บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม	๑.๑แผนงานเกษตร ๑.๒แผนงานสังคมสงเคราะห์ ๑.๓แผนงานสาธารณสุข ๑.๔แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา ๑.๕แผนงานรักษาความสงบภายใน ๑.๖แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๑.๗แผนงานการศึกษา	สำนักปลัด กองคลัง กอง สวัสดิการ กองช่าง	อำเภอ/อบจ. สระบุรี
๒	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติฯ	เศรษฐกิจ เศรษฐกิจ บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม	๒.๑แผนงานเกษตร(งานส่งเสริมการเกษตร) ๒.๒แผนงานเกษตร (งานอนุรักษ์แหล่งน้ำและป่าไม้) ๒.๓แผนงานเคหะและชุมชน (งานระบบรักษาความสะอาด) ๒.๔แผนงานเคหะและชุมชน (งานกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล)	สำนักปลัด กองคลัง กอง สวัสดิการ กองช่าง	อำเภอ/อบจ. สระบุรี
๓	การส่งเสริมอนุรักษ์และ ฟื้นฟูชนบทธรรมนิยม ประเพณีและวัฒนธรรม ท้องถิ่น	บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม	๓.๑แผนงานการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม (ประเพณีท้องถิ่น) ๓.๒แผนงานการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม (ภูมิปัญญาชาวบ้าน) ๓.๓แผนงานการศึกษาและวัฒนธรรม (อนุรักษ์วัฒนธรรม วิถีชีวิต)	สำนักปลัด กอง สวัสดิการ	อำเภอ/อบจ. สระบุรี
๔	การพัฒนาองค์กรและ บุคลากรสู่การบริหาร จัดการที่ดี	บริหารทั่วไป งบกลาง	๔.๑แผนงาน(บริหารทั่วไป) ๔.๒แผนงาน(บริหารทั่วไป) (งานบริหารงานคลัง) ๔.๓แผนงาน (บริหารทั่วไป) งานวางแผนสถิติและวิชาการ	สำนักปลัด กองคลัง กอง สวัสดิการ กองช่าง	อำเภอ/อบจ. สระบุรี
๕	การส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยว	บริการชุมชนและสังคม	๕.๑แผนงาน(การศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม)	สำนักปลัด กอง สวัสดิการ	อำเภอ/อบจ. สระบุรี